UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dispvtatio De Statv In Qvo Sint Beatorvm Animae Post Hanc uitam, ante ultimi iudicij diem

Dévay Biró, Mátyás

[Nürnberg], [1537]

VD16 D 1300

Propositio LII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34195

Visual Library

Sacrificuli & Monachi duo habent promptuaria, cœlum & infernum, litant cœlitibus unde non minimum lucrum referunt. Nam quicquid patrimoniorum uspiam habent, sub nomine sanctorum habent, quos suis Missis & precibus pro aduocatis habent. Litant in purgatorio existentibus, unde adeps & pinguedo aqualiculorum emersit.

PROPOSITIO LI.

SAncti uiui saluantur, impij uiui damnantur.

CENSVRA.

QVantum ad causſam attinet.

CONDEM. CENSVRAE.

REgnum fidei & regnum gloriæ nihil differunt in re, nam sancti adhuc uiuentes hæredes sunt omnium bonorum spiritus. Nostrum enim politeuma in cœlis est. Si filij & hæredes &c. Nunc filij Dei nominamur & sumus &c. Sed tantum in modo rei, quia nos in speculo, in enigmate, primitias tantũ spiritus habẽtes, illi facie ad faciem, cum moriuntur salus illis reuelatur. Non sunt condignæ passiones ad futurã gloriam, quæ reuelabitur in nobis. Sic impij uiui damnantur. Ioan. 3. Qui non credit, iam iudicatus est. Qui non credit condemnabitur. Antecꝫ ueniant dies eius peribit, Hiob 15. Sed hæc est perfricta siue Monachica frons, quæ & Christum & Apostolos audet falsitatis suggillare. Ioũ. 3. Hiob. 15.

PROPOSITIO LII.

NIhil de purgatorio habet scriptura.

CENSVRA.

FInis concordat cum principio in falsitate.

CONDEM. CENSVRAE.

HIc Fratrem Architę crepitaculum diceres, qui tamen non tam multiloquus in hac propositione ꝙ falsiloquus est, cum dico de eorum purgatorio nihil extare in scripturis, sed nostram purgationem esse fidem in Christum, teste Petro Acto. 15. Fide purificat Deus corda nostra. Et Hebræ. 1. Per sese purgationem peccatorꝝ nostrorum fecit. Et Ecclesiasticus: Christus purgauit peccata ipsius. Dicit me falsum esse, num ita sit res, ecclesiæ sit iudicium. Sed de purgatorio in gratiam Monachorum dicam pauca. Scimus omnes homines pios uel impios esse. Si pij, de morte corporis transeunt ad uitam animæ. Ioan. 5. Qui credit illi qui me misit in iudicium non ueniet, sed transiuit de morte ad uitam. Si piorum animæ ad purgatorium descenderent, in iudicium uenirent. Et fidei finis non est ignis ille expiatorius, sed salus animarum nostrarum. 1. Petri 1. Reportantes finem fidei uestræ, salutem animarum uestrarum. Et 2. Cor. 4. Si terrestris hæc domus dissoluitur, habitationē habemus in cœlo, nō in purgatorio. Et certe de inferis non datur accessus ad superos, teste Abrahamo: Magnum chaos firmatum est inter nos & uos, & qui uelint inde huc transcendere non possunt, Lucæ 16. Gal. 6. Qui seminat in carne de carne metet corruptionem, qui seminat in spiritu, de spiritu metet uitam æternam. Duplex semen; fides, infidelitas. Qui ex fide operatur, metit fidei fructum uitam æternam, qui ex infidelitate, metit fructum uiæ suæ æternam mortem. Ecclesiastes 11. Lignum siue ad Austrum siue ad Aquilonem

Aquilonem ceciderit, quo ceciderit, ibi manebit. Vbi Olim piodorus, siue in turpi scelerum statione, siue in honesto uir tutum, deprahẽdatur homo cum moritur, in eo gradu atq; ordine permanet in æternum, nam uel requiescit in lumine fœlicitatis æternæ, cũ iustis & Christo domino, uel in tenebris cruciatur, cũ iniquis & principe mundi huius diabolo. Ecce nunc tempus acceptabile, & nunc dies salutis. Et in die accepto exaudiui te, Et in die salutis adiuui te, 2. Cor. 6. 2. Cor. 6.
Quare accedendum ad thronum gratiæ Dei, in tempore oportuno. Hebr. 4. quod est præsens uita. Cyprianus con- Hebr. 4.
tra Demetrianum, tractatu primo: Quando isthinc excessum fuerit, nullus iam locus pœnitentiæ, nullus satisfactionis affectus. Hic uita aut amittitur aut tenetur: hic saluti æternæ, cultu Dei & fructu fidei prouidetur. Frustra mendicant fatuæ uirgines. Et ecclesiæ potestas, non se extendit ultra hanc uitam, Soluas Liges super terram, & quisq; accipiet mercedẽ iuxta suum laborem. Secundum propria opera reddetur cuiq;, non secundũ aliorum suffragia, missas etc. non potest quicq; castius dici ac tersius contra mendax purgatorium, quàm hæc sunt. Sed spiritualibus nostris bone Deus q; ardet hic ignis, non secus atq; Aethna Siciliæ, aut Vesuuius omnia flammis ac fumis implens? Sed lucescente Euangelio Christi cœpit tepescere, & Monachi fabula habentur populi, sancta ipsorũ uafricies reuelari cœpit, cum hypocritica sanctitate. Loquuntur de Monachorum trinitate, quæ est uenter, guttur, gloria. Loquuntur de eorum uotis substantialibus tribus, primum castitas, sed cum missant, aliàs pudet dicere: Secundum, paupertas, sed cum sunt in balneo, aliàs Crasso ditiores: Tertium obedientia, dum comessantur, alioqui inobedientissimum hominum genus. Credo aũt hæc scripta Monachos boni consulturos, qñdoquidem ornaui quomodolibet eoꝝ religionem. Ex 1. Cor. 3. 1. Cor. 3.
probatur

probatur hoc figmentum eorum, & non uident miseri Paulum per similitudinẽ illis loqui. Vide Ambrosium, De donec pro nunc, non est cur inmorer, neq; hic neq; in futuro, Matt. 12. Marcus 3. exponit in æternum. Locus Machab. 12. quasi unica arx est, ex qua contra nos pugnatur. Sed notum est iudicium ueteris ecclesiæ de eo libro, & prudens lector facile uidet, cur Iudas drachmas collegerit, ut .s. superstites Iudæi ea collatione testarentur, se mortuorum peccatum non probare, & deprecarentur Dominum, ne paucorum interemptorum peccatum noceret toti populo. Cui hæc non satisfaciunt, ille uideat cur unicam sententiam toti scripturæ opponat.

DE PRAEDESTINATIONE.

IN gratiam fratrum quibus hic desudatum est, non grauabor & de prædestinatione breuiter loqui. Multorum enim conscientiæ anguntur, cum audiunt Deum suos ab æterno elegisse, hæsitantes num & ipsi electi sint. Hi primum omnium sciant uoluntatem Dei duplicem esse, alteram reuelatam in scripturis, quod scilicet Deus pater uult omnes nos saluare per Christum. Ioan. 6. Hæc est uoluntas mei patris, ut qui uidet filium & credit in eum habeat uitam æternam. Et 3. Non misit Deus filium suum in mundum, ut iudicet mundum, sed ut saluetur mundus per ipsum. Matt. 7. Qui faciunt uoluntatem patris mei, & Rom. 12. Probetis quæ sit uoluntas Dei bona. Ephe. 5. Intelligentes quæ sit uoluntas domini. 2. cap. prioris Epistolæ ad Cor. Nos Christi sensum tenemus. Hæc enim patris est uoluntas, in qua omnes Christiani certi esse debent, quod uelit nos saluare per Christum, sicut creauit per ipsum, & fides est ista certitudo salutis nostræ, Scio cui credidi, & certus sum.

Item